

PUNAMÄLESTUSMÄRK JA EUROLIPUD koos on tänane reaalsus

9. mai tõi ausamba juurde meenutama ja muljeid jagama peamiselt vanemad inimesed, kes ise või kelle vanemad või vanavanemad osalesid ilmasõjas. ARVET MÄGI

Võidupüha tõi ausamba juurde sadakond inimest

Eile keskpäeval kogunes Teises maailmasõjas langenud võitlejatele püstitatud ausamba juurde sadakond Georgi lindiga rinnas ja vene keelt kõnelevat peamiselt sõjaveteranide sugulast ja järeltulijat.

RISTO KUKK
risto.kukk@virumaateataja.ee

Miitingul osales ka pisut üle kümne eaka sõjaveterani.

“Üritus fašismi üle saavutatud võidu tähistamiseks mõodus väga hästi, kohaletulnud näitasid üles aktiivsust ning mälestasid oma isasid ja vanaisasid, kes hukkusid aastatel 1941-1945. Seda traditsiooni tuleb edasi anda, sest need sõdurid, kes siia on maetud – neid on üle tuhande – nad päästsid maailma ning andsid elu meile ja Eestile, kõigile keesin elavad,” rääkis ürituse kor-

raldaja, Rakvere ja Lääne-Virumaa sõjaveteranide esindaja Georgi Kosjuk.

Tema hinnangul on üritusel osalejate arvu raske öelda, sest juba teispäeva õhtul hakati ausamba jalamile lilli tooma ja eile tuldi lausa kella kaheksast hommikul lillekimpudega.

Kosjuki sõnul on elusolevaid Teise maailmasõja veterane Lääne-Virumaal kokku 38 ja neid elab Rakveres, Käsmus, Vösul, Väike-Maarjas, Viru-Nigulas, Kundas ja Kadriinas, kuid vanus ja tervislik seisund ei võimalda enamikul neist üritustel osaleda.

“Olin kolm aastat sõjas. Seejärel õppisin kuu aega Tallinnas ja mind saadeti siia Rakverre, kus töötasin postkontoris 50 aastat,” meenutas Lenigradi rindel võidelnud 84aastane rakverlane Raissa Solokova.

“Sellised üritused on vajalikud. Võib-olla noored ei taha siia tulla, aga eakatele on see oluline, räägime möödunust, kohtume vanade tuttavatega ning süda muutub kuidagi rahulikumaks,” kõneles ta.

“Väga meeldiv päev. Pidupäev, tõeline pidupäev,” kommenteeris miitingut kõige va-

nem üritusel osaleja, 93aastane veteran Stepan Krõsak, kes võitles Ukrainas sõja algusest alates ja oli veel eilegi nii kõbus, et istus ausamba juurest lahkudes ise autorooli.

“Alustasin Lenigradi rindel ja pärast töötasin sõjatehases,” tutvustas end veteran Antonina Tudilova, kes jäi eilse üritusega väga rahule. Suurema puudusena Eesti elus tõi ta esile tööpuuduse, eeskätt selle, et noortel ei ole tööd.

Ausambamäelt edasi liikusid miitingulised linnakalmistule, kus asetasiid lilli sõdurite haudadele.